

Komáromy Zsuzsa

Hadd mondjam el

Hadd mondjam el

Csak úgy ülök és nézem.

Hótengerben fürdik a nyár,

A didergő sírások nyara.

A felelősségteljes szabadságra

Rányomta ólom-bélyegét

A hideg, fémszínű Szabály.

S ahogy a szépnek hitt szenvedés

Egyre fakul az idő távolában

Úgy veszttem el a célomat

S a körülöttem zizegő világ

Még mindig olyan távol marad

Mert a hóban megfullad a vágyam,

Földet lapátol rá a Szabály,

Ami megmaradt, elnyomja a félelem,

Mondja meg valaki: hol van a nyár?

Mert a tél törékeny vadsága

Tudom, hogy felemelő és szép,

De a csöndes, szürke halál

Komoly arcával előrelép

És akkor a hólepte erdő

Előle nem nyújt menedéket,

Adjál hálát a deres fényben

A saját nyarad melegének.